

RAKKAIN JÄÄ

san. LASSE WIKMAN

säv. CHARLES PLOGMAN

(Uu - uu - uu - uu uuu.) Rak - kain jää... Rak - kain jää. Uu - si aa - mu taas sa - ras - taa, e - teen tut - tu tie au - ke - aa, jäl - jel - lä on vain vä - hän mat - kaa. Kau - as tääl - tä kun tai - val - taa, sil - loin ai - na sen oi - val - taa: ko - tiin - päin mie - li tah - too jat - kaa. Vah - va tun - ne mi - nut täyt - tää: kuu - lun tän - ne, tä - hän maa - han. O - vat juu - ret kas - va - neet sy - väl - le niin si - sään tä - män maan. O - vat vuo - det koh - del - leet.

hel-lem-min kuin kos-kaan toi - voin- kaan. Vaik-ka kul - ki - ja__ o-lenluon-

Bbm⁷ Ebm Ab⁷ Ebm

teel- tain,_ e-väät on-nek - si tääl-tä mu-kaan sain:_ ne näyt-ti-vät mi-kä on tär-ke- ää,_ kun

Ebm Bbm Ebm

maa-il-man tuu - liin muu_ hä-vi- ää.____ Rak - kain jää...____

Gb Ab Db Bbm⁷ Ebm

Rak - kain jää. 1. Kat- son 2. O - vat

Ab⁷ Db A⁷

juu-ret kas - va neet_____ sy-väl-le niin_ si-sään tä-män maan. O-vat vuo - det koh - del- leet

D Bm⁷ Em A⁷ D

hel-lem-min kuin kos-kaan toi - voin kaan. Vaik-ka kul-ki-ja__ o-len luon teel tain,_ e-väät

Bm⁷ Em A⁷ Em

on-nek - si tääl - tä mu-kaan sain:_ ne näyt - ti-vät mi-kä on tär - ke ää,_ kun maa-il-man tuu - liin

Bm⁷ Em G

muu__ hä - vi - ää.____

Rak - kain jää...____

Rak - kain jää.____

*2. Katson maisemaa nukkuvaa,
tiedä en mitään kauniimpaa,
peittyvät pellot usvaan hentoon.
Mieli hetkisen levähtää,
turhat taakat tänne jää,
lehahtaa hauras toive lentoon.*